

ОЛЕНА МАМЧИЧ

Олена Борисівна Мамчич народилася у 1953 році в Чернігові. Закінчила філологічний факультет Київського державного університету імені Т.Г. Шевченка. Завідувач кафедри мов і методики їх викладання в початковій школі Чернігівського національного педагогічного університету імені Т.Г. Шевченка, кандидат педагогічних наук. Відмінник освіти України. Автор п'ятьох поетичних збірок: «Територія душі», «Обмани дощів», «Покаяння», «...І був вечір, і був ранок...», «Акваарелі». Літературний редактор, перекладач. Дипломант Всеукраїнського літературного конкурсу «РУСЛО» (Київ, 2007 р.). Член літературної спілки «Чернігів» і Всеукраїнської творчої спілки «Конгрес літераторів України».

***

*Я – білий подих бузковий
Під вітром весни і тепла,
Я – сірий твій біль мармуровий
Без ніжності й злагоди зла,
Я – поштовх рухливої долі
У зашморзі чесних надій,
Стежина буремного поля,
Окраєць нескривджених мрій,
Я – зброя словесного бруду
І кров металевого дня,
Сльозинка байдужого люду
В дарунок безкрилим вогням,
Я – крихта і світ одночасно,
Спокута і гріх молитов,
Миттєвість і вічність негласна,*

Свобода і важкість оков...
У сказі блаженного часу
Шляхетних яскравих чеснот,
Країно моя сивовласа,
Я – твій безпорадний народ...

***

Ти, земле, –
Чорний оксамит,
Безрадосте моя,
Ти – скеля,
Мармур чи граніт,
А все ж – моя земля.
Тебе палили і пекли
Прокляті всіх мастей,
І не водицею текла
Сльоза з твоїх очей.
Горіла у вогні печей,
Страждала повсякчас
В промовах бісових ідей,
Що таврували нас.
Та з-під брехні земля жива,
І знову – час такий,
Що захлинаються слова
Під мудрий погляд твій...

***

Поезія, ты – Библия моя,
Мой путь земной, моя земная твердь
И крестное знаменье сентября –
Пред осенью застенчивой гореть.
И падают ниц пред Господом, и жить,
Бросаясь под колеса бытия,
Приняв себя такой, какой не быть,
В ухмылке хитромудрого дождя.
Но чувствую тебя, мой верный стих,
Где букв цепочки замыкают боль,
Твой голос чист и светел, смел и тих

В стремлении постичь земную соль.
Тебе служить я буду, как могу,
Во все года, что посланы судьбой,
И жду тебя на грешном берегу,
И остаюсь невинной пред тобой...

***

В чем ты, любовь, открыта для двоих?
Твой голос – в ветре тишины бескрылой,
Ты – одиночество, блаженства страсти крик
И солнца блик – распятою могилой.
Ты – безмятежность остроты житья,
Ты – былъ судьбы в невинности печали,
Ты – добродетель, звон монет литья
И отголосок праведной морали.
Ты – сердце, голова и руки дней,
Обеты отторжения пристрастий,
Ты – бездна отрешенности идей
И в пропасть лестница,
А может, – к счастью?..
Ты – сам Господь,
Ты – ангел, а не грех,
Ты есть для нас награда
И расплата,
За то, что ты – одна,
Одна на всех, –
Мы обвиняем...
Ты – не виновата...